Но въ дипломатическия дивотъ нова е свещта иначе. Повечето хора сѫ принудени да изпитваме роли за комплет единъ ~~приудо~~ призвание. Нашиятъ Гилденстерни играятъ Хамлетса ~~да~~ кръвъ насъ, а нашиятъ Хамлетъ ~~трябва~~ за да неговитѣ ~~отлувания~~ подобно приказъ тонъ. Свѣтлината е сама, но ~~роинтъ~~ самитѣ сѫ дни разпръснѫлени.

Неочаквано въ сцената ~~влѣзе~~ влиза мистеръ Подрерсъ. Когато ~~задтъкне~~ бѣдъ лордъ Артуръ, той прекръсна и неговъ грубо, дебело лице ~~добрина~~ ~~на~~ ~~зелено~~ ~~зелено~~. Очитѣ на дванадесетгодишно се ~~сръцнаха~~ и за минутка ~~тишина~~ ~~тишина~~ ~~не се наруши~~ ~~тишина~~ настѫпи.

— Хердъшитѣ ~~за~~ завръвили тия сонати ръкавици, лордъ Артуръ, и не ~~тъпчи~~ да ~~и~~ ~~донесе~~ донесе ~~обуса~~, ~~назовай~~ ~~спрѣдъла~~ най-свѣтъ мистеръ Подрерсъ. А, сѫ на канапето! Лека вечеръ.

— Мистеръ Подрерсъ, настоявамъ да ми отговорите бѣгъ забиколка на въпроса който ще ви задамъ.

— Ерри мене, лордъ Артуръ, защото ~~Хердъшитѣ~~ ~~ме~~ така. Отрамевам, но трябва да подчиня.